

Naročnina doma na skupni naslov mesečno 2 D., na posameznoga 2 Din. 50 par.
V inozemstvo 6 Din., ali z M. Listom, M. Ogracekom i kalendarsom 8 Din. 50 para., letno 100 Din. Plačati se mora bar mesečno naprej.
Štev. položnice 11806.

NOVINE

SLOVENSKE KRAJINE

Vredništvo v D. Lendavi hš. 67, uprava v Črensovcih, Slov. Krajina.
Cena oglasov: cela stran 800 Din., pol strani 400 Din., i tak niže. „Poslano“ i med tekstem vsaka reč 2 Din. Mali oglasi do 10 reči 5 Din., više vsaka reč 1 D. 50 p. Popust po dogovori.

Don Bosko — naš svetnik.

Papa Leon XIII. je dne 9. maja 1884. nagovoro s temi lubeznivimi rečmi preprostoga, staroga duhovnika: „Jaz Vas ljubim, Vas ljubim, Vas ljubim... Jaz sem prvi med vašimi sotrudniki. Što je vaš sovražnik, je sovražnik boži... Vi ste dovršili s skromnimi sredstvi zaistino ogromna dela... Vas je pozvao Bog, da pokažete sveti, kak more biti človek istočasno dober katoličan, pa zednim dober, pošten državljan; kak moremo ubogoj i zapuščenoj mladini vsaki čas skazovati dobrote in lubezen, ne da bi se mešali v politiko... Neste Vi, ki delujete, nego Bog deluje v vašoj družbi... Bog sam vodi in vzdržava Vašo salezijansko družbo...“

Što je bio te mož, ki ga je papa tak visoko počastio?

Bio je Don Bosko, preprosti, ubogi starček; a silen zvač svojega časa, ustanovnik redovnih družb, rešiteo, vzgojiteo in oča mladine, največji vzgojiteo 19. stoletja.

Bio je dete z dežele, sin siromakših kmetovalcov. Že kak deček je skrbo za duše. Znao si je z lubeznivostjo pridobiti svoje tovariše, navado se je raznih umetnosti in iger, da je z njimi zabavljao svoje prijatele. Zakaj? — Da bi pritegno množine dečkov nase in da bi jim ležej govorilo od verskih istin; večkrat je mali Vanek Bosko prekino svoje igre, pa ponovo je mladim prijatelom predgo, ki jo je slišao v cerkvi, zopet drugič je molo z njimi rožni venec ali litanije Mater bože.

Vanek je šteo postati duhovnik, šteo je vsem ljudem pomagati, a predvsem je šteo rešiti mladino. Kakšo pot pa je hodo ubogi kmetški deček, ki je bio brez vsakih sredstev? O bila je to trnjeva pot! Okuso je vso bridkost siromaštva. Samo s 16. letom je mogo iti v šole; prle je bio pastir in hlapec. Pa tudi kda je bio že v gimnaziji, si je morao s trdim delom služiti kruh pa peneze za knige i šolske potrebščine. V svojih dijaških letaj je pomagao pri raznih rokodelcaj i se tak navčio v zidarstvi, mizarstvi, krojaštvu, čevlarstvu i kovaštvu. — V šoli pa je meo v vseh predmetih sijajne uspehe. Temelito izobražen in prebogot na živlenskoj zkušnji je tak dosego cio svojega hrepenenja: postao je duhovnik.

Mladi duhovnik je poznao samo edno želo, edno hrepenenje, edno molitev: „Daj mi duše, o Gospod, vse drugo vzemi!“

Kda je obiskavao i spovedavao mlade hūdodelnike po turinskih vozaj, je spoznao, da trebe večino hūdodelstev pripisati bole pomenkanji vzgoje nego hūdobi. Ta zkušnja ga je potrdila v sklepi, da posveti vse svoje moči mladini, da jo obvarje greha i zablod.

Kjekoli je najšeo mladino, se je zavzeo zanj. Nekomi 16 letnomi dečki, brez domovine i brez staršev, je dao prvi pouk o veri i ga je pripravio na prvo sv. obhajilo. Te je pripelao drugih tovarišov, ubogih i zapuščenih, sebi vednakih. Krdelo je naraščalo vsikdar bole. Mladenci, zapuščeni, ubogi, zavrženi i zaničavani od vseh, so našli prijatela, vodnika ino očo! Nego naskori srce Don Boski ne dopuščalo, da bi pusto te svoje prijatele po veseljo zabavi, veronavuki i službi božoj pali nazaj v svet v nesnažne barake ino njihova zakotna stanovanja. Pridržao je te siromake pri sebi, jim postlao v kuhinji, razširo stanovanje i sprejeo vsikdar več mladih siromakov. Kūhao jim je sam je-

sti, krpao je njihove črevle i obleko i jim preskrbo delo pri poštenih majstraj. Igrao je z njimi, jih včio, predvsem pa nevorno skrbo za njihove duše.

Z lubeznijov jih je spovedavao, jim priporočao pogosto sveto obhajilo in je vse zročio pod posebno varstvo Marije Pomočnice. Med tem je pa še vedno rad zahajao v voze, tam spovedavao ino predgao in potem je po tak trūdopunom dnevnom deli še cele noči pisao neštete knige in spise za šolo in za obrambo svete vere in poštenosti.

Ne čūda, da si je te goreči duhovnik pridobio srca vseh, ljubilo ga je ljudstvo, častio ga je papa ino krao. Tudi sovražniki sv. Cerkve so ga poštivali in njemu pomagali. Celo brezverski minister Rottazzi, ki je izdao toliko Cerkvi sovražnih zakonov, njemu je svetovao, naj ustanovi salezijansko družbo in njemu dao važna navodila

ves svet nanjega z občudovanjem, je pravo ponizno: Če bi bio Don Bosko meo več zavūpanja ino vere, bi bio ešče več lahko dosego. Njegova smrt je bilo zmagoslavje. Škof iz Barcelone je pravo te, 31. jan. 1888. „Dnes smo se poklonili spomini velikoga moža, a naskori njemu bomo kak velikomi svetniki zidali cerkev.“

Na letošnji Vūzem se je spūnila ta reč. Papa Pij XI. so Don Boska prištel med svetnike.

Njegovo čūdovito delo živi tudi pri nas. V različnih mestaj delujejo salezijanci, njegovi sinovi. Kak On, iščejo tudi ti svoj delokrog med zapuščenimi i ubogimi, kak On se žrtvujejo tudi ti med mladinov v delavnica, v šolaj, v oratorijaj, mladinskih domovih; tak v Ljubljani, na Kodeljevom, na Radni, v Zagrebi, na Knežiji, v Razkriži, v Verzeji, pri Kapeli, v Soboti itd. Osebo ubogi i brez za-

Spored proslave

sv. Ivana Boska v Murskoj Soboti.

1. Od 26. do 29. t. m. se vrši v farnoj cerkvi v M. Soboti *slovesno tridnevnic* na čast novomi svetniku. Vsaki den se vršijo sledeče pobožnosti: zajtra ob šestih predga, nato sv. meša.

Večer ob šestih predga, nato večernice ino blagoslov z Najsvetejšim. Vse tri dni bo več gospodov spovedavalo. Celo tridnevnic predga vlč. g. dr. Fr. Volčič, ravniteo iz Verzeja.

2. V soboto večer pred svetkōm bodo pobožnosti kak po navadi, to je ob 6 večer bo predga, nato večernice s popevanimi litanijami i blagoslovom z Najsvetejšim. Po večernicah pa bo iz farne cerkve v Martinišče rimska procesija s prižganimi svečami. V procesiji se bodo nesle relikvije sv. Ivana Boska ino lepa nova podoba. Pri prihodi procesije v Martinišče, bo zavod na čast novomi svetniku razsvetljen.

3. Na svetek, v nedelo 29. t. m. bo sledeči red pobožnosti. Predpolodne: V martiniškoj kapeli bodo od 6—9 sv. meše. Ves čas se bo spovedavalo. Ob pol desetih pa idemo iz Martinišča vsi v farno cerkev, kje bo slovesna sv. meša na čast sv. Ivani Boski. Pred sv. mešov bodo meli slavnostno predgo vlč. g. Klekl, sv. mešo pa bodo popevali g. kanonik Slepce. Popoldne: pa bo ob 1/23 na martiniškōm dvorišči predga vlč. g. dekana Jeriča za mladino; nato bodo večernice; po večernicah pa bo v gledališkoj dvorani prireditv na čast sv. Ivana Boska i to samo za mladino ino za one lūdi, ki so bole od daleč. Večer: ob šestih so v Martiniškoj kapeli večernice za lūdi ino nato je v gledališkoj dvorani proslava sv. I. Boska, h šteroj so povabljeni vsi.

Opomba: 1. Tistim, ki pridejo k tridnevnic i ki bi radi v soboto večer tū ostali, sporočamo sledeče. Moški ino dečki bodo lahko spali na seni v Martinišči. Za ženske pa bo celo noč odprta kapela pa tudi pri sosednih hišaj si bodo lahko preskrbele prostor za počitek kak tūdi v starom Martinišči, Križova 4.

2. Dečke, ki se naj vdeležijo proslave v obinom številu, pa vse pobožne romare opominamo, da dobijo v nedelo polodne v starom Martinišči, v ljudskoj kuhnji za 2 Din obed, da ne bodo lačni čakali na popoldnešnjo proslavo v Martinišči. Tisti, šteri bi pa radi meli obed, naj si kupijo listek naprej, do sobote, dalešnji pa v Martinišči v nedelo do desetih. Dečki! Pridite v kak najobilnejšem številu!

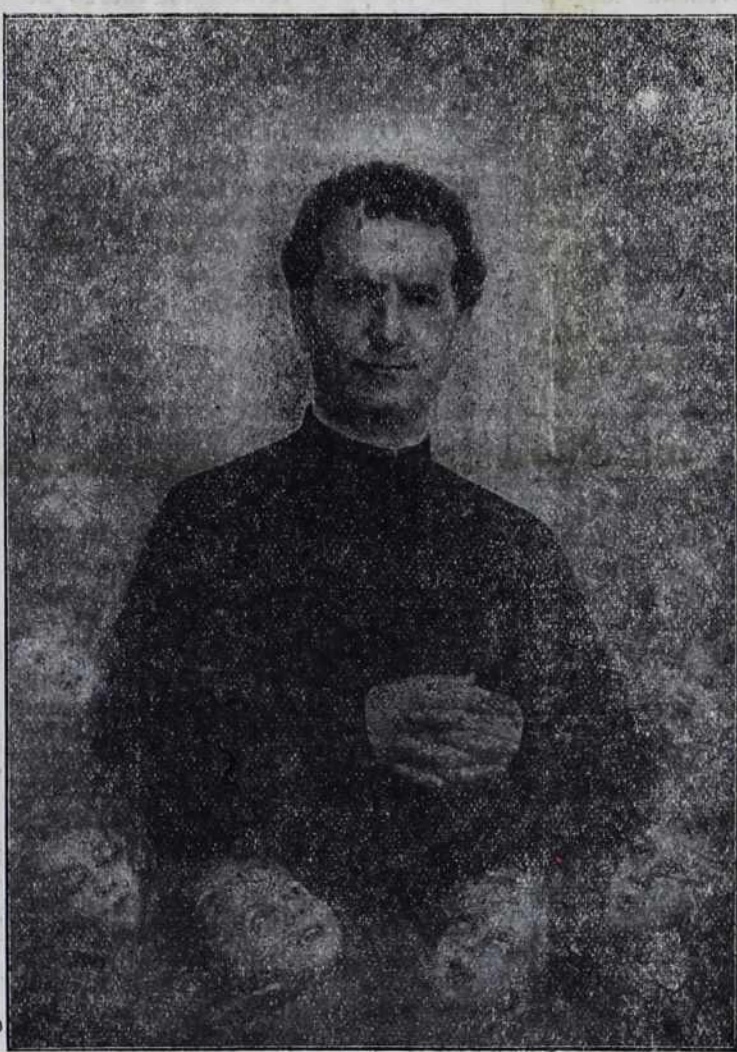
Svetek za dečke.

Dečki, to je pa ščista za Vas: Don Boskov svetek je svetek mladine, je vaš svetek, je mladinski svetek.

Puna zdravja, veselja in spevanja je vaša doba, o dečki — in vsega toga je toliko pri Don Boski! Ve ga je lūbi Bog prav zato poslao, da prinese veselje med mladino. Ve je veselje cvetka iz raja, žalost ino otožnost in črnogledost pa je šatanova stvar. Za veselje nas je Bog stvorio, za pravo, čisto, trajno veselje. Don Bosko nas hoče na to navčiti, on, apoštol veselja. „Slūžite gospodi v veselji“, tak je opominao svoje dečke, žalost pa je preganjao iz svojih zavodov.

Lepa reč: veselje, bote pravili, a tudi bojov in prezkūšenj je puno naše deško življenje. Istina je, a Don Bosko nas vči i nam kaže z zgledom, kak se moramo boriti, da nam tūdi težave ino boji veselja ne vzemejo. — „Če je Bog z nami, što je proti nam?“ Zavest, da nam je v naših bojaj boža pomoč posebno blizi, zavest, da nas podpira s svojov priprošnjov sv. Ivan Bosko, naš patron, nam bo ohranila mir v srci i smehljaj na vūstaj tūdi sredi viherov.

Poslūšajte, kakše nasvete je 1. 1862. dao Don Bosko dečkom, ki živejo med svetom kak vi. Čtite!

Sv. Ivan Bosko, reši mladino i liste Slov. Krajine.

ALI GA POZNATE?

(P. Krizostom.)

Ali ga poznate? Imel je rad najmlajše brate. Male je krog sebe zbiral, bednim solze je otiral, Bosko, naš svetnik.

Ali ga poznate? Doma je iz dežele zlate. Lep je v glorijski svetniški v halji biserni deviški, Bosko, naš svetnik.

Ali ga poznate? Njegove čednosti bogate? Žarno se na njem blestijo, nežno ljubil je Marijo, Bosko, naš svetnik.

Ali ga poznate? To tajno rožo sredi trate? Vabi k sebi nas ljubeče, pot nam kaže rajske sreče Bosko, naš svetnik.

BOSKO ZAŠČITNIK

(P. Krizostom.)

Ves si odet v svetniški sijaj v tvojih očeh detinski je raj. Bosko tvoj žar naj nas spremlja povsodi Bosko zaščitnik nam bodi.

Bodi nam luč v nevarnih nočeh, solčni sijaj v teh žalostnih dneh, Bosko...

Blage roke nad nas razprostri, prosí za nas! iz stisk nas otni! Bosko...

pri sestavi redovnih pravil, da ne bi prišeo navzkriž z obstoječimi zakoni. Imenūvao je Don Boska največšo čūdo 19 stoletja i ga je podpirao v vseh njegovih delaj.

Kak da je Don Bosko dosego toliko uspehov, nazlūk tolikim težavam, ki so se njemu stavile v začetki na pot?

Don Bosko je bio mož boži, mož vere, svetnik je bio vsikdar i povsod duhovnik, samo duše je šteo, ničesa drugoga. Premagao je vse s svojov vedrostjov, lubeznivostjov ino čednostjov. Meo je vsem nekaj povedati, vsem nekaj dati. Opominao je krale, opominao je siromake. — Pun neomajene vere v božo Previdnost, je podvzeo dela, ki se jim čūdi svet. Zidao je cerkve, šole, delavnice, konvikte, pošilao je misijonare v dalne, tūje kraje. Vstanovo je v dobi najhūjšega preganjanja novo redovno družino, pridobio je jezere i jezere sotrudnikov; skoz njegove roke so šli milijoni, štere so njemu pošilali dobrotniki iz vseh krajev Francije, Italije, Španije itd. a on je ostao vsikdar siromak, preprost, skromen duhovnik.

Kda se je bližao smrti i je gledao

htev se borijo njegovi sinovje tūdi tū za duše mladine, po zgledi Oče i Ustanovnika: „Daj mi duše, o Gospod, vse drugo vzemi!“ — dork.

DON BOSKI.

— dork.

O sveti Janoš Bosko, čūj pesmi naše glas: Z mogočnov svojov rokov Ti blagoslovi nas. Za sveto zdaj življenje ponižanje, trpljenje Te Bog ovenčao je. Da bi pridobio male, postao si sam otrok; igrao si z njimi, molo: le dūš mi daj, o Bog! Zato Don Bosko sveti ves svet v pesmi vneti Kak Očo Te slavi.

Vučiteo si mladine, vodnik k nedužnosti, učiš Bogi v lubezni, v veselji služiti. V lubezni do Marije, z močjov Evharistije se dūša naj krepí.

Izprosi nam pri Bogi Don Bosko ljubeni, da vsi za tvojim zgledom verno hodili bi. Da bi po tom življenji, preizkušnjah in trpljenji v nebesa prišli vsi.

1. Potrudite se, da premagate zmofo, ki Vam jo vsiljava vaša mladost in ki obstoja v tom, da mislite tak: ve je še čas, da postanem dober. Čas je, dragi moj, jako negotov, gotovo pa je, da boš morao naskori vmreti. Skrbi zato, da se ogiblaš greha i da si vsikdar pripravljen na smrt.

2. Na edno reč bi morali vsikdar misliti dečki i ta je zvolitev pozvanja. Na žalost, nešteri na to malo ali prav nikaj ne mislijo i se izpostavljajo nevarnosti, da bodo nesrečni celo življenje i da se mogoče večno pogubijo. Ti pa moli, da te Bog razsvetli pri volitvi pozvanja.

3. Dve stvari sta, šterivi ne pobijamo nikdar zadosta: naše telo i človeči pogledi. Blaženi ste, če se borite proti tomi dvojimi hūdomi že od mladih nog.

4. Dokeč se bojite spovedi i ne ljubite pogostoga sv. obhajila; dokeč vam ne vgajajo pobožne knjige i pošteni tovariši, ne mislite, da mate pravo pobožnost.

5. Tisti mladenec, ki ne zmožen prenesti prizadete njemi krivice brez maščevanja i ne sprejema hvaležno opominov svojih staršev i predstojnikov, je jako zaostav i čednosti.

6. Nikš čemer ne tak nevaren za mladino, kak slabe knjige. Če Vam je draga vaša vera, če vam je draga vaša duša, ne čtite je. Če dvojite, je li kakša kniga dobra ali ne, pitajte za svet spovednika ali drugo pobožno osebo.

7. Če se ne bojite i ne zогiblete slabih tovarišij, ste ne samo v velikoj nevarnosti, nego bojte se, da ste pokvarjeni i slabi tudi vi.

8. Edna zmed največjih faling, ki jo more napraviti krščenik, je to, da vsikdar odlašja s temelitim spreobrnjenjem i da ne začne zaistino pravoga krščanskoga življenja. Ti pa začni taki i srečen boš zdaj i ob smrti: Spovedavaj se konči vsakih 14 dni; kratko duhovno čtenje vsaki den; pregledovanje dušne vesti vsakaveč; obisk Najsvetejšega, kda ideš mimo cerkve; a predvsem mej nežno, detinsko ljubzen i trajno, veliko pobožnost do Marije. O, da bi vi, dragi dečki, znali kak važna je ta pobožnost, ne zamenjali bi je za vse zlato sveta.

Spuni to, — pa si ohraniš mirno vest in veselo srce!

NEDELA.

Jezusovo Srce, omehči naša srca na smilenost do Tebe i tvojih duševnih i telovnih sirot!

Štrta nedela po Vüzmi.

Evangelium sv. Janoš XVI.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus Vučenikom svojim: Idem k onomi, ki me je poslal, i nišče me z vas ne pita: kama ideš. Ali ka sam vam eta pravo, žalost je napunila srce vaše. Ali jas istino velim vam: hasni vam, naj jas odidem, ar či ne odidem, Oveselite ne pride k vam, či pa odidem, pošlem ga k vam, i gda on pride, karao de svejt od greha, i od pravice, i od sodbe. Od greha zato, ka so nej vervali v meni; od pravice pa, ka k-Oči idem, i že me ne te vidili; od sodbe pa, ar je poglavnik etoga svejta že osodjeni. Ešče vnoga mam vam praviti; ali zdaj nemorete nositi. Gda pa pride on Duh pravice, včio de vas na vso pravico. Ar ne bode gučao sam od sebe; nego šterakoli de člio, gučao bode, i štera so prišestna, nazvesti vam. On bode mene dičo, ar z mojega vzeme, i nazvesti vam.

* Kda pride On, Duh pravice, vas bo včio popune istine! Jan XVI. 13.

Namen človeka na etom sveti je, ka istino spozna i jo nasleduje i se potom toga zveliča. Na to je pozvani vsaki človek na sveti i to tak, ka če bi njemi bila odvzeta mogočnost (možnost) spoznanja istine, bi bio najnesrečnejša stvar na sveti, na drugoj strani pa je vsa blaženost ravno v tom, ka pridemo do spoznanja istine i to do kem popolnejšega spoznanja i nasledovanja pravice.

Vretina vse istine je Bog sam. „On je steber i moč pravice“. Tim 1. 3. 15. Vso pravico nam je Bog nazvesto v sv. veri. „Mnogokrat i na mnoge načine nam je govorio nekoč Bog, po prorokaj, po očakaj, slednjič, te dni nam pa je govorio po svojem Sinu!“ Heb. 1. 1. Bog je poslal svojega edinoga Sina, ka sveti posvedoči istino. Kristuš je sam izjavo pred sodnikom Pilatom: „Jaz sem zato rojen, i sem zato prišeo na svet, ka svedočim istino.“ Jan. 18. 7. I nadale sam od sebe pravi: „Jaz sem pot, pravica i

življenje.“ Jan. 14. 6. Kristuš i njegova sv. vera nam je stūdenec vse istine. Vsa pitanja, vse skrivnosti, vsi volzi življenja se rešavajo v sv. Evangeliumi v svetlosti večne pravice.

Da bi pravica bila vsakomi človeki dostopna, je Jezus Kristuš nastavo sv. Cerkev z tov nalogov, da jo oznanja i glasi vsemi sveti. „Pojdite i oznanjite evangelium vsakomi stvarnji!“ Mr. 16. Cerkev je glasitelica, čuvarica vse istine. Zato njoj valajo reči Kristušove: „Jaz bom proso Očo i vam bo dao drugoga Tolažnika, ki bo ostao z vami, Dūha pravice, ki vas bo včio popuno istino.“ Jan. 16. To je skala, štere nemrejo podreti, vničiti nikš viherje življenja, ne laž, ne krivica, ne hūdobija, ne hvala i laskanje.

Bog je poslal svojoj sv. Cerkvi v pretečenom stoletji velkoga i imenijnoga apoštola istine, ki je posvete celo svoje življenje, vse svoje moči i sposobnosti, da prižge svetlost pravice sveti, zgublenoj mladini, ka jo pripela nazaj na pot istine, na pravo življenje, to je naš novi svetnik svetji Ivan Bosko. Vero glasiti, na pot verskoga življenja pripelati svet, posebno pa mladino, to je življenje i življenjska naloga don Boskova. Vse njegove ustanove, tiskarne, zavodi, sotrudništva, vsa sal. družba je v službi večne Istine, v službi vere, sv. kat. vere, ki prižiga svetlost sveti i ga vodi na pravo pot. Bog ga je poveličao i povzdigno, da bi ešče bole žareo svetli! Bog daj, ka bi vse te ustanove moža svetnika, zdaj po njegovom poveličanju i proglašitvi svetim, na njegovo priprošnjo, ešče bole uspevale i rodile sad. Naša dužnost pa je, ka vse to podpiramo i pomagamo i to tem bole, ar je naš narod v Slovenskoj Krajini tudi dao mnoge svojih sinov i hčer velkim sal. apoštolskim napravam i zato, ar je don Boskovo delo tudi med nami i je že rodilo i doprineslo našemi narodi obilnoga haska.

Sv. Don Bosko, denešnji slavenec, moli se za nas i našo slovensko mladino!

Rešimo našo mladino po Martinišči.

Martinišče, to je hišo na čast sv. Martini smo zato izročili družbi sv. Ivana Boska, naj se v njej v Kristušovom duhi odgaja naša srednjošolska mladina. To je eden namen Martinišča. Te drugi namen je pa, da Martinišče rešava tudi našo kmetsko mladino i našo v obrti, trgovini zaposleno mladino. V te namen bo Martinišče odprlo nedelne oratorije, v šterih dobi mladina poleg krščanskoga navika nedužno razvedrilo i potrebno vodilo za življenje.

Martinišče pa more samo tak izvršiti to svojo zvišeno naloga, če žive, Martinišče zdaj vmira. Dugovje je davijo i samo intereša mora letno plačati okroglo trešeti jezer dinarov. Ti intereše zadavijo zavod i naši najlepši nameni splavajo ta po vodaj posvetnoga šuma i mladino smo zgubili. Naša pobožnost se spremeni v nevero, naša poniznost v sirovo nasilje, naše cerkvi do mele mesto pri-

Sv. Ivan Boski se je senjalo.

Sv. Ivan Bosko je jedno noč meo jako čudne senje. Vido je, kak so se sama odprla velika vrata v zavod, i stopi ta notri čudna postava. Bio je veliki mož, s širokim čelom, vdrtimi očmi, z belov bradov, skoro ves plešast, samo po ramah se je gibalo nekoliko serih vlas. Bio je odet v mrtvečki prt, v pravoj roki je meo baklo, štera je temnikasto svetila. Stopao je počasi i zamišleno.

Dečkci so se veselo igrali na dvorišči pa so ga ne vidili. Mož je šo od ednoga do drugoga, posveto vsakšemi v obraz, kak da bi koga iskao. Zdaj se stavi pri ednom, ki se je ravno pripravlao na bežanje, zdigne baklo, njemi posveti v obraz, bistro ga pogledao v oči i dene z zamuknjem glasom: To je tisti!

Parkrat pokima i odžene dečka v stran. Tam ga ovije s svojim mrtvečkim prtom, vzeme nikš listek i ga

jatelov same sovražnike, brezbožniki zamenijo naš Boga moleči narod. Če mladine ne rešimo, vse to pride. Mladino pa samo tak rešimo, če rešimo prepašti Martinišče, zavod sv. Ivana Boska.

Kak se pa naj reši Martinišče? Na dva načina i oba sta potrebna. 1. Vsaka družina naj si naroči M. list, mladina pa M. Ograček. Na te način bi lista mela nad deset jezer naročnikov i ar se dela vse brezplačno, par jezer dinarov bi ostalo na povekšanje kapele za mladino v Martinišči, ka bi se lejko zbirala v oratoriji, po šterom je milijone že rešo duh sv. Ivan Boska.

2. Vsaka družina naj pristopi k fundaciji Martinišča pa daruje letno nekaj na obletnico ali v osmini smrti sv. Ivana Boska, jan. 31. i ravnojak na godali v osmini Marije Pomočnice, maja 24. Če siromak da samo en dinar vsele, bogatejši pa nekaj več, smo rešili svojo mladino, smo pripomogli k velikoj diki božoj k velikom delu zveličanja duš, sebi pa spravili plačo, ki nema ni konca ni kraja v velikosti. Rešimo Martinišče.

Premala in prevelka bojazlivost.

Po vulici je šo Don Bosko. Mimo hiše je prišeo, pri šteroj je zidar na kišti stao in popravlao zid. Kišta se je premeknola in prevrgla. Don Bosko je zgrabo in zadržo delavca, ka je ne spadno.

„Lepa hvala vam, častiti gospod, se je zahvalo zidar, Bog plati, ka ste me zadržali!“

„O, kak bi mene veselilo, je svetnik odgovoro, kak bi mene veselilo, če bi mogeo vašo dušo zadržati, ka ne bi v pekeo spadnola!“

Zidar se je prestrašo, oblubo, ka pride v soboto k spovedi in ka de bole skrbjo za svojo dušo. Oblubo je tudi držo.

Tak je z nami. Jako se bojimo, ka bi spadnoli, ka bi se vdarili, liki da bi pa naša duša ne bi trpela tolike škode zavolo naših grehov in da ne bi v pekeo spadnoli, toga se pa nikaj ne bojimo.

Znamenja svetosti Ivana Boska.

Čūda in prorokbe so zvūnešnja znamenja notrašnje svetosti človeka. Med vnoigimi napovedami sv. Ivana Boska najdemo tudi to:

Leta 1883 pred svetkom svete Rozalija Limanske, štera je bila prva amerikanska svetnica, je meo Don Bosko te senje. Nahajo se je v velkoj hiši. Obdajali so ga mnogi prijatelje, šteri so že vsi prle spomrli. Mladenec Luizi Calle je bio najlepši. On je mro v 16. leti starosti. Sveto se je bole kak sunce i lepi je pa bio, ka bi Don Bosko skoro omedlo, kdaga je zagledno.

Luizi je pokazao Don Boski v ednom megnenji celo srednjo i južno Ameriko i pa obilno delo, ki je čakalo Don Boskove sinove. Vido je nešteto zavodov, salezijančov i sester Marije Pomočnice i pa spreobrnjene skoro vse tiste divje narode.

Don Bosko je dokončao pripovedavanje teh senj: „S krotkostjo sv.

da dečkci. Te čte, a gda prečte, postane bledi i boječe pita: „Kda? Naskori? Zakaj ne kesnej?“ Stari mož odgovori kak z groba: „Tvoja vora je odbila.“

„Pa či bi ešče bar...“

„Z menov moreš iti!“ Deček bi se rad igrao, pa nemre, trepeče kak šiba na vodi, rad bi nekaj povedao, se opravičo, pa nemre. Stari mož stegne roko i pokaže proti vratom: „Ali vidiš tam mrtvečki oder? Te je za tebe!“

Deček zakrikne, se izgovarja, rekš, ka je ešče mladi, nego vse to ne pomaga. Prikazen veli, ka more ž njov.

„Ne sam ešče pripravljen“, nadaljuje dečko, „ne mi je ešče vola mreti.“ Stari mož se obrne i odide z dvorišča. Nato se je Don Bosko prebūdo.

Par dni kesnej, ravno 21. marca 1. 1862, je Don Bosko te senj povedao vsem svojim dečkom v zavodi. Na konci je pravo: „Iz toga, ka sem vam povedao, ste spoznali, ka de eden od vas mogeo mreti. Jaz znam što je tisti, zato ka sam vido njegovo ime

Ferenca Saleškogai sprelijanov krvjov, v začetki z velikimi težavami, salezijanci si pridobijo poganške divjake. I ne bo dugo, pa de Amerika skoron samo ena štala, edna ovčarnica Jezusova.

1888. leta je Don Bosko vmro i že zdaj se dobi malo divjakov. Liki trpljenja je bilo dosta i tudi krv je tekla za sveto vero.

Sveta mati, Marjeta.

Moj sin bo duhovnik, ka de nam kaj na pomoč, ka se iz dugov skopamo, ka si pošteno hišo gori postavimo. Tak si je pogučavala že kakša, mogoče tudi naša mati, kda je sina dala v šolo.

Don Boskova mati je bila bole sirmaška kak vnoga naša. Sin je opravo svojo primicijo, prvo sv. daritev. Večer ga mati k sebi pozove i njemi na srce guči:

„Moj sin, zdaj si duhovnik. Začeo si mešivati i začeo si trpeti. Mešivati se pravi trpeti — ar si ne sam, vse tebi zročene duše ti je sveta dužnost rešiti, zveličati je.“

Sirota sem, to dobro znaš. Liki ti ne boš penez iskao, ti boš duše rešavao. Na tisti den, kda bi jaz, tvoja mati zvedila, ka si bogat, bi ti henjao biti moj sin i jaz nikdar več ne bi šla k tebi.

Vidite, tak dela, tak guči samo sveta mati. Liki tak morajo delati i gučati tudi matere naših duhovnikov. Tvoj sin je duhovnik za duše, ne pa za tebe i tvojo hišo.

Naši pastirje.

Hvala Bogi, zimo smo stirali slūžit, sprotilje pa je prišlo skoron z letom. Vse je lepo zeleno i cvete rožica i drevo. Naši ti mali se že veselijo vesele pašnje. Liki dragi pastirje, kak vi ne smete živine zapasti, zgubiti, tak tudi svoje duše ne.

Za zgled vam je sv. I. Bosko. Bio je več let pastirček. On je lepo sam bio s svojov kravicov. Sebov je vsikdar meo kakšo knigo. Včio se je, šteo je. Ali pa je včasih vkuper pasao s kakšim dobrim tovarišom, samo z dečkom. I tedaj njemi je pripovedavao same lepe i svete reči. Angeo čuvar maloga i tudi že vekšega Boska se je nikdar ne jokao na paši za Ivančeka volo.

Zgodilo se je pa to, da so ga božni tovariši zvali, ka bi se šo z njimi igrat. Pa so ga nej mogli dobiti. Celo je tak daleč prišlo, ka so ga zbili, ar je ne šteo iti z njimi. Ne so bili vrli.

Dragi pastirčki tudi či ste že velki, ali odrasli, tak se oponašajte na paši, ka de z vami vsigdar zadovolen vaš angeo čuvar. — To bodo zlati časi, kda te se vsi tak lepo na paši mudili. —

Študent.

Naši dijaki, moderni študentje samo to majo v glavi, da prosti čas, nedele i svetke preživejo z brsanjom kakšega „fusbala“. Dijak, I. Bosko je vse inači živo. Služba boža je bila njegova glavna misao, dužnost, potem pa je pomagao — kšenki — svojim slabejšim tovarišom.

Proščenje je bilo v sosednoj fari. Šo je tudi Bosko. Po večernicaj se je zbralo vno go naroda okoli velkoga olūpanoga jelica, na šterom je bilo

na listeki. Je tu med vami i me poslušaj. Vsaki naj dobro premisli. Jaz sam vam povedao, kak mi je bila dužnost, či vam nebi povedao, bi mi Gospod očitao rekoč: „Zakaj ne govoriš, gda je čas za to?“

Po tom pripovedanju Don Bosko ne meo več mira. Dečkci so neprestano hodili nad njega, ka bi radi znali, što je tisti, ki de mogeo mreti. Don Bosko se je odgovorom izogibao, samo toliko je povedao, ka eden merje nenadoma ešče pred Vüznom i ka se njegovo ime začne z M.

Dober mesec po toj napovedi, ravno 25 aprila, merje od božega žlaka vdarjeni, 13 let star, po imeni Maestro Viktor. Dečko se je čisto dobro počuto do zadnjega. Ednok samo toži, ka ga bolijo oči pa želodec. Zdravnik njemi je naročio, naj zaštra malo duže počivlje.

Par dni nato, ga Don Bosko sreča pa da pita: „No, ali ščeš iti v nebesa?“

„Kak pa bi šo“, odgovori, ne misleč kaj resnoga. „Dobro, potem pa se pripravi!“

dosta dobroga i dragoga na vrhi. Vnogi so želno pa koražno plezili. Liki preveč sklisko je bilo i vsakši se je nazaj pripelao i natla telebno.

Boskec se zūje, kaput ta vrže, se prekriži, si v roke plūne i počasi bo šlo. Vsi fūčkajo pa kričijo: „Kaj bi te mogeo!“ I počasi je šlo. Vsi so tiho gratali. — Ivan je na vrhi. Gori so igrače, cukar, labde itd. On vzeme mošnjiček penez, vej je bio sirmak, par robčekov i eno konzervo. Vse drugo je nihao drugim.

Poštenim i vernim dijakom Bog pomaga, posebno či njim je Bog prva skrb.

V nedelo odvečera.

Srečne so tiste fare, v šterih majo odvečera krščanski navuk. Naša mladina čuje kaj dobroga, hasnovitoga i svetoga. Po večernicaj domo pride, se ešče malo porazveseli, drugi marho lepo napasejo, večerja, večerne molitve i Gospodov den je tak končani, kak Bog žele. Či pa nega večernic, posebno krščanskoga navuka, se mladina razvūzda, pride v oštarijo, na ples i šatan pobere ves den, ki bi mogeo biti boži.

Mali Ivan Bosko je to dobro razmo. V nedelo, kda je ne bilo navuka, ali pa tiste, ki so ne bili pri navuki, je vkūper pozvao, so si na travo ali v parmi na slamo legli, on je na klop stopo ali na vekši kūp slame, pa njim je tak lepo ponavljao predgo, navuk ali katekizmuš, ka so vsi bili jako zadovoljni. — Te so se pa tūdi oni šli igrat.

O ti naša draga slovenska mladina, nasledij toga maloga, vrloga dečaka i ne bo tebi žao, ne tvojim domačim!

PREKOSNICE.

Dūndek.

Oča se špilajo z sinekom Tašekom. „Jeli, oča, pokaže Tašek visiko z rokov, gda bom jaz tak velki, te več nemo mali?“

Oča: „To se zna. Te boš že velki dūndek.“

Tašek: „Jeli oča, te mo že tak velki kak vi.“

Mogoče.

Soseda sosedo krega: Ti nesrečna mati, kak pa deco včiš? Tvoja deca, ka ešče gučati ne vejo, pa hoditi ne znajo, pa ti celi den po vesi lečejo, pa vse najgrše reči gučijo!

Naopak svet.

Krščenik toži židova, ar je terjao devet odstotkov intereša. Sodnik židova pokara i njemi pravi, da to ne dovoli i tūdi Bog ne, največ sme zahtevati samo šest odstotkov.

Židov: „Gospod sodnik, ravno to mislim tūdi jaz. Či Bog iz nebes gleda na ō, vidi šest i tak meni nikaj ne zameri.“

Pametno.

Slavni pater Abraham od sv. Klare je šo po vulici okoli poldneva. Nekoga pita:

„Prosim, kelko je vōra?“ Dobi čūden odgovor:

— Ždaj je čas, kda somarje pit idejo, —

Pater pa je začūdeno pitao njega: „I vi ste ešče ne odišli pit?“ —

Dečko je mislo, ka se Don Bosko šali, kak se je meo navado že večkrat, da bi svoje male razveselio.

Dne 24. aprila je Maestro sedo pred bolniškov sobov. Ednomi od njegovih pajdašov je prišlo nekaj posebnoga na miseo. Šo je k Boski pa ga pitao:

„Ali bo resan Maestro mro?“

„Ka znam jaz, pitaj njega!“

Pajdaš ide k njemi i ga pita: „Maestro, ali je istina, ka boš ti...“

Dečko se je nasmešno, potem pa stopo k Don Boski, či njemi dovoli iti domo k starišom za par dni.

„Rad te pūstim, pravi Don Bosko, samo prle ti naj zdravnik napravi svedočanstvo.“

Deček je najmre etak mislo: Eden v zavodi more mreči. Jaz lipo odidem iz zavoda domo i tak gotovo ne zadene mene.

Bilo je 25. aprila. Maestro je šo zajtra v cerkev k sv. meši, med tem njemi je postalo tak slabo, ka je mogeo hitro nazaj v posteo. Ob 9 počka za šolo. Vsi njegovi sošolci so se poslovili od njega, želeč njemi sre-

Zakaj? Zato.

Zakaj nas je pa obiskala letos tak rano trda suša? Zato, ka so naša srca trda do siromakov.

Zakaj pa ne mogoče priti do penez? Zato ka gda smo je meli, ne smo pomagali Jesušovim prijatelom, siromakom, i če bi je zdaj meli, nebi nači ravnali.

Zakaj je tak pokvarjena mladina? Zato, ka je stariš meo i ešče ma peneze za kadilo svojemi sini, za lepi obleč svojoj hčeri, nema pa par dinarčkov za dobro vzgojno čtenje svojoj deci, ki bi njej rešo dūšo.

Zakaj je teliko sovraštva med narodi i lūdmī? Zato ka je vgasnola lūbezen do bližnjega.

Zakaj so cerkve vsikdar bole prazne i pobožne navade vsikdar rečiše? Zato ka fali dūh sv. Ivana Boska, ki je samo dūše šteo meti i drugo nikaj ne šteo meti.

Sv. Ivan Bosko, pisateo.

Don Bosko si je zbrao te reči iz sv. Pisma: *Daj mi dūše, drugo si obdrži*. Po tom je ravnao vse svoje življenje i delovanje. Zmerom je premišlavo, gde pa kak bi ešče i ešče mogeo kaj dobroga včiniti posebno prostim lūdem pa dečkecom. Vido je, kak so lūdje slabo podvučeni v tom ka krščanska vera zahteva od vsakega. Od druge strani pa je vido, kak hūdobni lūdje sejajo kokon med kristjane, posebno s slabimi knjigami i časopisi.

Zato je zgrabo za pero i pisao pa pisao, ne za umetnost, ne za slavo med svetom, nego za dūše. To pa tūdi v tistih svojih spisih, v šterih je ne šlo izrecno za vero ali za dūhovne reči. Svetniki so pač tak, ka čiravno stopajo po zemli, majo svoj pogled obrnjeni gori. Don Bosko je niti edne vrste ne napisao, ka ne bi mela višiši cil, najmre, vužigati k bogolūbnomi življamī.

Što bi si mislo, ka je Don Bosko spisao do 150 del, od šterih je okoli 100 izdanih, drugo pa samo v rokopisih? On, ki je meo teliko silnih skrbī, ka je po več noči ne spao več kak 2—3 vōre, je znao najti čas za pisanje! Dostokrat so ga vidili na vlaki, kak je popravljao ali sestavljao nove reči. Što kaj piše, more misliti i te pisati. Tak se zmantra dūh pa telo. Don Bosko je vse svoje spise skoro sam napisao brezi narekovanja drugim, kak to delajo skoro vsi pisatelje. Na mnogih njegovih rokopisih se pozna, kak njemi je bila roka trūdna.

Don Boskova posebna lastnost pri pisanji je velika jasnost i priprostost. Vsaki naj zlejka razmi, ka se piše ali govori, to je meo on pred očmi. Zato so njegove knjige napisane priprosto. Doke je živela mati, njoj je večkrat čteo svoje rokopise ali predge. Či je mati razmila, je pūsto, kak je bilo, či ne, je pa popravo.

Salezijanci so sklenili izdati vsa njegova dela tak kak jih je napisao. Njegova dela nas najbolje seznanijo z njegovov vzvišenov osebnostjov. Ta dela so Don Bosko sam. Vej je nik-

no pot i vesele počitnice. Zvedili so, ka namerava iti domo.

Vōra vdari 10. Prišeo je zdravnik. Maestro bi se mogeo javiti, da dobi spričevalo za domo. Bolnišničar pošle ednoga dečkeca, naj ide v spalnico po Maestra. Deček kak stopi v spalnico, zakriči: „Hajdi, Maestro, hitro v bolniško sobo, zdravnik je tū.“

Ne dobi nikšega odgovora. Misli, ka Maestro spi, zato ide bliže k posteli, jo šteple, pa z grozov zapazi, ka je Maestro — mrtev.

Krikne i beži naznanit nenadno smrt. V celom zavodi je nastala velka potrtost. Vsi so Maestra pomilūvali. Tūdi Don Bosko pride. Poklekne i moli. Potem stane i žalosnim gojencom pravi: „Maestro je zveličani!“ — r.

Grozne nesreče.

Vpondelek, 23. apr. je divjao poleg Kaniže grozoviti ogenj. Veliki viher je onemogočo vsako gašenje. Ob 2 popoldnevi je začelo goreti v Dol. Kraljevci v Medjimurji. Zgorelo je 80 posestnikom

dar nikaj ne pisao brezi premišlenoga načrta.

Celota Don Boskovih del bo obsegala 14 velikih zvezkov. Vsaki zvezek bo meo do 500 strani. Izišla bodo ta njegova dela zaporedoma: zgodovinska, verska, vzgojna, jakostna, zabavna i povučna za salezijanske naprave, slovarje, odlomki i kazala. Vsako delo bo melo obširen uvod kak tūdi značaj i vretine iz šterih je kaj jemao Don Bosko.

Dozdaj sta izšla že dva zvezka. Obsegata: Zgodbe sv. Pisma (Biblijo), Cerkevno zgodovino i življenje papov prvih tristo let. Poleg toga tūdi načrt zgodovinskoga zemlepisu pa druge menše spise. Tretji zvezek izide te dni. Obsega zgodovino Italije. Ta je predstavljena na vnoge druge jezike, kak n. pr. na angleškoga, gde jo majo po šolah predpisano kak učno knjigo.

Pisatelje, ki so dozdam izdane zvezke pregledali, so dali to sodbo: „Vidite je, da so majstrova dela pregledana i da jih je pregledao vučenik, ki lūbi svojega vučitelja, nego itak sodi nepristansko“. Nadale pravijo, ka se čūdijo, kak je mogeo Don Bosko, ki je živo toliko let pred nami, predstaviti si reči in jih gledati, kak jih gledamo dnes mi, gda smo že daleč od njega. Don Bosko je bio čūdovitno dalekoviden. Što bi si mislo n. pr. da bo v maloj knigi: „Življenje papov prvih tristo let“, najšeo telko zanimivih zgodovinskih podatkov i znamenitih del! Prav so meli tisti, ki so v njegovom časi Don Boska meli za pravoga modrijana i so ga stavili poleg najbolje vučenih lūdi. — r.

Politični pregled.

Jugoslavija. Sprememba vu vladi.

Z vlade so spadnoli ministri: Dr. Kramer Albert, Pucelj Ivan, dr. Karamehmedovič, dr. Hanžek Lavoslav i general Stojanovič. Nova vlada je sledeča: predsednik vlade: Nikola Uzunovič, kmetijski minister: Dragutin Kojič, prosvetni minister: dr. Ilija Šumenkovič, pravosodni minister: Boža Maksimovič, prometni minister: Svetislav Milosavljevič, minister za telovno vzgojo: dr. Grga Andjelinič, finanč. minister: dr. Milovan Gjorgjevič, minister za trgovino i industrijo: Juraj Demetrovič, zvūnešnji minister: Bogoljub Jevtič, znotrašnji minister: Živojin Lazič, minister za socialno politiko i narodno zdravje: dr. Franjo Novak, vojni minister: general Milovan Milovanovič, minister za šume i rūde: dr. Milan Ulmanski, gradbeni minister: dr. Stjepan Srkulj. Dr. Novak Franc je Slovenec, rojen v Šmarjah pri Jelšah, po pozvanji pa odvetnik v Ljubljani. Dozdaj je bio podpredsednik senata.

Naš zvūnešnji minister v Ankari. Bogoljub Jevtič, naš zvūnešnji minister je obiskao v glavnom mestu Tūrčije, Ankari, tūrskoga zvūnešnjega ministra. Iz govorov, pozdravov, štere je dobo naš minister i štere je izročio tūrskomi zvūnešnjemi ministri, je razvidno poglobšano prijateljstvo med našov i tūrskov državov kak i razvidna močnejša potrditev balkanske pogodbe.

Belgija. Prepadnola je banka socijalistov „Belgijska banka dela“. Zgūbleno je do 150 jezero milijon dinarov siromaškoga peneza. Banka je bila v rokaj socialnih demokratov. Voditelje so bogati milijonarje, siromaško lūdstvo, ki so je hūjskali na sovraštvo proti cerkvi, — „glej, kak je bogata, kak te gūli“ — pa je pali znorjeno. Belgijski socialni demokratje so vodili celoga sveta socialne demokratje, to je delavstvo, ki je bilo sovražno Kristuši. Polom te banke pa jasno kaže, da brez Kristuša nega pomoči. Belgijska vlada se je odlučila, da siromaškim zaslepljenim delavcom pride na pomoč tak, da njim da teliko penez, keliko znosijo njihove vloge. Za vse ove kvare pa naj odgovarjajo bogati socialni demokratje.

140 poslopij. Gasilci iz Ladbrega, Varaždina i D. Lendave so s svojimi motornimi brizgalnami hitro prišli na pomoč, a veliki veter je onemogočo gašenje. — Poleg Bratislave na Slovaškom je pa zgorelo 120 hiš, 600 lūdi je zgūbilo streho i trije lūdje so zgorili v ognji.

GLASI.

SLOVENSKA KRAJINA.

Sveti Ivan Bosko, zgledni se na Slovensko Krajino. Ta ti je dala velki broj dūhovnikov, klerikov, gojenčov, dala ti je hčeri Marije Pomočnice, dala ti je misijonare, misijonarko. Zgledni se na vso tvojo deco iz Slov. Krajine, na mladino v Martinišči, svojem zavodi i po krščanskih njenih listaj, po Novinaj, Marijinom listi, Marijikinom Ogračeki. Ne pozabi, ka so tej listi povnožavali tvojo družino, povnoži zato ti tūdi nje i napuni je s svojim dūhom, ki ne poznao drugo, kak rešenje dūš. Sv. Ivan Bosko, prosi za nas.

Dnes odpremo dobrodelno kūhnjo v Soboti. V starom Martinišči, Križova 4 se dnes odpre dobrodelna kūhnja. Tū se je začelo delo sv. Ivana Boska (v Slovenskoj Krajini). V toj maloj hišici se je začela rešavati mladina, se je posvetila prva skrb za pūščenim siromakom. Dom sv. Frančiška nadalūje delo lūbezni v toj hiši i z denešnjim dnevom odpre kūhnjo za vse, ki nemajo obćem, da bi šli v gostilne. Dobi se tū obed za 2 Din. 50 par i to župa, dve prikuhi pa krūh. Ki pa žele meso, plača 4 Din. za obed.

Če bo potreba, se da tūdi zajtrk i večerja za nisko ceno. Naši delavci, ki vūre dugo čakajo kre borze dela, naj vzemejo na znanje to delo smilenja. Dva siromaka dobita vsaki den brezplačno obed, če se izkažeta s potrdilom siromaštva. Če dobimo več podpore, damo većim siromakom brezplačno hrano. *Potrebno je pa, da se vsaki obed prijavi, ga što dobi za peneze, ali brezplačno, — do desete vūre predpoldnom.* Apr. 29. dnes, na prvi den otvoritve kūhnje, se plača samo 2 Din. za obed i dobi deset siromakov brezplačni obed.

Vodstvo Doma sv. Frančiška M. Sobota, Križova 4.

Dečki i vsi drugi, ki želite 29. obed v starom Martinišči, kūplite si liste i je plačajte taki. Dobijo se v starom i novom Martinišči v Soboti, v Črensovcih na uredništvu Novin, i v Nedelici pri širiteli Novin na župniščaj: Bogojina, Martjanci, Sv. Jūriji i sv. Jelena.

Dečki iz sobočke fare se oprosijo, naj pripravijo pod vodstvom preč. g. dr. Kolenc Tomaža ravnitelja Martinišča za obed stole, stoce, žlice i posodo. Pri g. ravnitelu dobijo vsa pojasnila.

Novine, M. List, Marijikin Ograček so posvećeni sv. Ivani Bosko. Če šćete čteti od svetnika lepe reči i dobiti njegov blagoslov, naročite si je, če jih še nemate. S tem podpirate njegove namene i slūžite njegovo plačo.

Delo je iskalo od 1. do 10. aprila na borzi dela v Soboti 204 moškov i 89 žensk, samoga 10. aprila pa 57 polskih delavcov i 48 polskih delavk.

Bratonci. Prišestno nedelo, 6. maja bo prostovolna gasilska četa v Bratoncih obhajala desetletnico svojega obstoja. Pri toj priliki bo slovesna blagoslovitev novoga gasilnoga hrama in podobe sv. Florijana po sledećem spoređi: 1. Ob 4, vūri būdnica. 2. Ob 8 vūri sprejem in zbiralistiće gostov pri trgovini „Zorko“. 3. Ob pol 9 vūri procesija s podobov sv. Florijana do gasilskoga doma. 4. Ob 9 vūri slovesna sv. meša, po meši blagoslovitev gasilskoga doma in podobe sv. Florijana pa predga. Po konćanoj cerkvenoj slovesnosti bodo govorili gasilski govorniki in prijatelje gasilstva. Ar je to prva slovesnost te vrste v celoj našoj okroglini, prosimo in vabimo vse naše prostovolne gasilske čete in prijatele toga tak potrebnoga društva, da se punoštevno vdeležijo te naše slavnosti i tak s svojov osebnov navzoćnostjov počastijo zašćitnika vseh gasilcov sv. Florijana. — Odbor gasilske čete v Bratoncih.

Ljutomer. Dnes 29. aprila ob pol štirih nastopi pri nas naša glasbena šola z goslarskim, klavirskim oddelkom, z mladinskim pevskim zborom pa prvič z flautitom i ćelistom. Pridite i se prepričajte, kakše je naše glasbeno delovanje. — Glasbena šola.

Od aprila 1. stanejo Novine na leto 18 Din., na mesec 2 Din., na skūpni naslov.

Širite „Novine“

Novine izhajajo vsaki četrtek za prišestno nedelo. — Za tiskarno Balkányi Ernest, Dolnja Lendava. — Izdajatelj in urednik: Klekl Jožef, župnik v pok.